

Nr 104.

Af herr **Nyström**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till utgiftsstat för postsparbanken m. m.

I den af Kungl. Maj:t till innevarande års Riksdag aflåtna proposition med förslag till utgiftsstat för postsparbanken m. m. afses, såsom af det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet framgår, att löneförhållandena inom postsparbanken skola regleras efter enahanda grunder som dem, hvilka varit bestämmande för den nyligen verkställda löne-regleringen för postverket. Från denna regel hafva emellertid i propositionen gjorts två undantag, för hvilka tillräckliga skäl icke synas föreligga.

Under det att sålunda i det för postverket gällande aflöningsreglemente, § 11, stadgas, att uniformspersedlar in natura eller beklädnadsersättning till visst belopp må tilldelas tjänstemän af lägre grad, ordinarie och extra, enligt bestämmelser, som utfärdats af generalpoststyrelsen, har den bestämmelse i detta afseende, som för postsparbankens vaktmästare ifrågasatts dels af 1908 års kommission för löne reglering vid postsparbanken, dels af 1902 års löne regleringskommitté, i nu föreliggande kungl. proposition uteslutits (sid. 80 i statsrådsprotokollet).

Vidare förekommer bland de öfvergångsbestämmelser, som äro fogade vid postverkets aflöningsreglemente, det stadgandet, att den, som före 1908 års utgång antagits till e. o. tjänsteman i generalpoststyrelsen eller till e. o. postexpeditör, må, i den mån generalpoststyrelsen finner honom böra komma i åtnjutande af en dylik förmån, i fråga om begynnelse aflönning och aflöningsförhöjning såsom postexpeditör räkna sig till godo så stor del af tiden för tjänstgöringen såsom e. o. tjänsteman eller e. o. postexpeditör, som öfverskjuter 5 år; och äger manlig tjänsteman att vid sådan beräkning utgå än 2,200 kronor

såsom lägsta aflöning. Någon sådan bestämmelse beträffande postsparbanken har icke upptagits i den kungl. propositionen. I denna har däremot, med anslutning till hvad 1902 års lönerogleringskommitté härutinnan hemställt, i § 2 af öfvergångsbestämmelserna inrymts den föreskriften, att i fråga om begynnelseaflöningen vid befordran till bokhållare eller kontorsskrifvare vid postsparbanken må den, som vid 1911 års slut innehar fast anställning å postsparbanksbyrån vare sig såsom manlig eller kvinnlig befattningshafvare, räkna sig tillgodo sex år af den tid, den befordrade varit före 1912 års ingång fast anställd å postsparbanksbyrån. Beträffande rätt för e. o. tjänsteman, som befordras till bokhållare (postexpeditör), att tillgodoräkna sig föregående tjänstgöring förefinnes således en väsentlig olikhet mellan de för postverket gällande och de för postsparbanken föreslagna bestämmelserna. Denna afvikelse motiveras (sid. 85 i statsrådsprotokollet) därmed, att med den för postverket gällande bestämmelsen åtskilliga af de e. o. befattningshafvarna i postsparbanken vid befordran skulle komma i en försämrad ekonomisk ställning.

För vissa af de hos postsparbanken nu anställda manliga amanuenser skulle emellertid, därest de befordrats till bokhållare, den af Kungl. Maj:t föreslagna bestämmelsen ställa sig ogynnsammare än den bestämmelse, som gäller för postverket. Enligt senast utgifna personalförteckning för postverket och postsparbanken äro dessa amanuenser för närvarande — om man undantager en, som är ordinarie postexpeditör vid postverket — till antalet fem och hafva första gången af postsparbanksstyrelsen antagits resp. åren 1898, 1901, 1902, 1903 och 1904. Vid tillämpningen af det i den kungl. propositionen föreslagna stadgandet skulle en hvar af dessa tjänstemän vid befordran till bokhållare tillträda en årsaflöning af 2,400 kronor, jämte ortstillägg. Därest åter den för postverket gällande öfvergångsbestämmelsen vunne tillämpning, skulle nämnda befattningshafvare, om de befordrades till bokhållare, såsom begynnelseaflöning erhålla, förutom ortstillägg, resp. 2,900, 2,600, 2,600, 2,400 och 2,400 kronor för år. För de tre äldsta amanuenserna innebär alltså Kungl. Maj:ts förslag en försämring i förhållande till hvad som gäller inom postverket.

Med återopande af det ofvan anförda får jag härigenom hemställa,

att Riksdagen måtte besluta sådan ändring i det af Kungl. Maj:t framlagda förslag till aflöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken jämte till detta reglemente hörande öfvergångsbestämmelser,

1) att i aflöningsreglementet införes en ny bestämmelse af följande lydelse:

»Uniformspersedlar in natura eller beklädnadsersättning till visst belopp må tilldelas vaktmästare, ordinarie och extra, enligt bestämmelser, som utfärdas af postsparbanksstyrelsen»;

2) att i öfvergångsbestämmelsen införes en ny bestämmelse, så lydande:

»Den, som före 1908 års utgång antagits till e. o. tjänsteman hos postsparbanksstyrelsen eller till e. o. postexpeditör, må, i den mån postsparbanksstyrelsen finner honom böra komma i åtnjutande af en dylik förmån, i fråga om begynnelse aflöning och aflöningsförhöjning såsom bokhållare räkna sig till godo så stor del af tiden för tjänstgöringen såsom e. o. tjänsteman eller e. o. postexpeditör, som öfverskjuter 5 år; och äger han att vid sådan beräkning utgå från 2,200 kronor såsom lägsta aflöning»;

3) att § 2 i öfvergångsbestämmelserna erhåller följande förändrade lydelse:

»I fråga om begynnelse aflöningen vid befordran till kontorsskrifvare vid postsparbanken må den, som vid 1911 års slut innehar fast anställning å postsparbanksbyrån, räkna sig till godo *sex* år af den tid, den befordrade varit före 1912 års ingång fast anställd å postsparbanksbyrån.

Stockholm den 10 april 1911.

J. F. Nyström.